

u.å.

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Rosenvænget

Arkivplacering:
Mappe 63 nr. 1

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Der er, hvem skal j vel tænke men somme
tider har j id noget på hjerte angaaende mine børn.
Når j har talt saa meget om, hvor nær j er
god at nå faderens døds, bærer det for sig at lægge
Eder på orde, at takke for hver dag der gænger
flere, jo mere. Der er dog mere at huske på end at tælle
Der er det bedste. Et vers, ~~der~~ ~~der~~ holder af
indeholder en bøn der i særlig grad ligger mig på
sindet. Guds ord der er vort ansvær, —
det er vor at redde os. Og det er nok et af mange
mit brændende ønske, at de mine børn og døgn efter Eder
med hold fast ved det. Der er ingen der ved hvad
fortiden gemmer for os, eller når de sidste strålende
tider for de kristne kommer, men vi troer nok, at
dog den kan være over at holde for livet allende
om. Vi omgås mange selskaber, fortænkere, og det
er en nødt til, og det lader sig gøre, men der er en
slags fortænkere vi skal være os for, det taler alle tante
synder om, og måske allerede fader, det er opøttene
måske j at en fortænkere er opøtte, så undgå j ham
det mest mulige, selv om det ellers er et, man måske
gysende minde, fordi det enten bliver blødt kamp,
som j ikke ikke venter, eller frygter, eller det bliver
taushed, som i sådant tilfælde bliver det samme som
blodlutning. Sagen er jo den, at Gud vil give os som
vidnes, jo de tider kan komme igen, hvor de kræns
blodvinder. Men selv i så humane tider som vor,

kan videnskaben være vandskæftet nok, for det kan
heller ikke nægtes at være ud over hvad der personlig
sandhed, og oplysning for hvad man tror på er vist
faldende for mange. men det gælder om at være lydhør
overfor, hvor man ikke med sig, det vil sige øjeblik kan
let dømmes fra en. I har lige i disse dage haft et
eksempel, da det gik på en brude, kendte I hende
holdt øje blikket fast, end det somme tider er lykket
men hvor man kan huske på de øjeblikke man
dømt. Bitter overgødning af mættelse bitter
gode. men videnskaben har ikke stillet sig, så man
ikke gættede, at han ikke skal være kendt ved ham
at han skal kendes ved os. Gud give os dog
tid at lære på, Gud give at vi ikke dømmes på
hårde prøver, end vi kan bære.

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe

Nr.